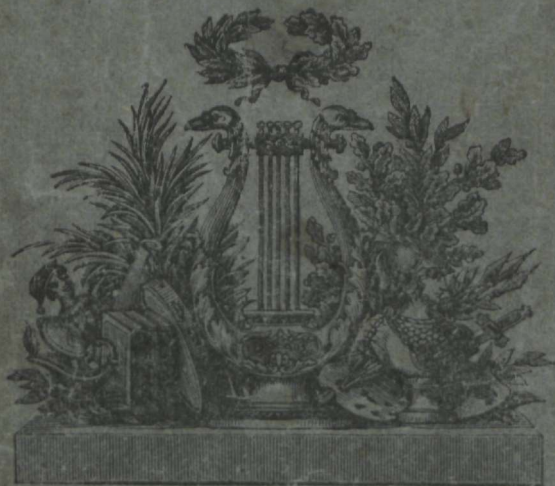

Uued

Paradiisi lillikesed

ehk

25 uut waimulikke laulu,
Ihanda kiituseks, jüdame äratuses ja usju rõennuks.

Tallinnas, 1895.

Trükitud G. Pihlala kuuga.

0. 05.

Uued Paradiisi Lillekehed

ehk

25 uut waimulikku laulu,

Issanda kiituseks, südame ärata-
miseks ja usu rõdemuks.

Ruues kord trükitud.

Tallinnas, 1895.

Trükitud G. Pihlaka kuluga.

Gegen den Druck dieser Lieder ist von Seiten des Livländischen
Evangelisch-Lutherischen Consistorii nach vorgängiger Durchsicht ber-
selben nichts einzuwenden.

St. Marien in Dorpat, 1883 Juni 20.

Im Namen und Auftrage des Consistorii:

A. S. Willigerode, Consistorialrath.

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 31-го Августа 1894 г.

✓ 4 24079

Печатня Г. Матизена въ Ревелѣ, Никольская, 23.

Juhataja.

Nr.	Lehek.
1. Homiku laul	5
2. Öhtu laul	6
3. Jõulu laul	7
4. Jõulu laul	8
5. Kristuse kannatamisest (Suurel Reedel)	12
6. Kristuse kannatamisest (Suurel Reedel)	13
7. Suurel Reedel	15
8. Jeesus haudas	15
9. Kristuse ülestõusmisest (Sihawõte I.)	16
10. Rõem Issandas	17
11. Igatsimine Jeesuse järele	18
12. Kaebdus nõdruses	19
13. Kutsimine suure õhtusöömaajale	20
14. Kümnest neitsist	21
15. Rikas mees ja vaene Laatsarus	26
16. Uskliku hinge õhkamine	29
17. Waimu ja liha wõitlemisest	31
18. Riisatuse ajal	36
19. Aratamise sõna	38
20. Sõbrade lahkumine	39
21. Uus Jerusaleem	41
22. Surmast ja ülestõusmisest	42
23. Trööstimise laul	43
24. Lapse haura juures	44
25. Uuest Jerusalemmast	46

Index

1. Introduction
2. Chapter 1
3. Chapter 2
4. Chapter 3
5. Chapter 4
6. Chapter 5
7. Chapter 6
8. Chapter 7
9. Chapter 8
10. Chapter 9
11. Chapter 10
12. Chapter 11
13. Chapter 12
14. Chapter 13
15. Chapter 14
16. Chapter 15
17. Chapter 16
18. Chapter 17
19. Chapter 18
20. Chapter 19
21. Chapter 20
22. Chapter 21
23. Chapter 22
24. Chapter 23
25. Chapter 24
26. Chapter 25
27. Chapter 26
28. Chapter 27
29. Chapter 28
30. Chapter 29
31. Chapter 30
32. Chapter 31
33. Chapter 32
34. Chapter 33
35. Chapter 34
36. Chapter 35
37. Chapter 36
38. Chapter 37
39. Chapter 38
40. Chapter 39
41. Chapter 40
42. Chapter 41
43. Chapter 42
44. Chapter 43
45. Chapter 44
46. Chapter 45
47. Chapter 46
48. Chapter 47
49. Chapter 48
50. Chapter 49
51. Chapter 50
52. Chapter 51
53. Chapter 52
54. Chapter 53
55. Chapter 54
56. Chapter 55
57. Chapter 56
58. Chapter 57
59. Chapter 58
60. Chapter 59
61. Chapter 60
62. Chapter 61
63. Chapter 62
64. Chapter 63
65. Chapter 64
66. Chapter 65
67. Chapter 66
68. Chapter 67
69. Chapter 68
70. Chapter 69
71. Chapter 70
72. Chapter 71
73. Chapter 72
74. Chapter 73
75. Chapter 74
76. Chapter 75
77. Chapter 76
78. Chapter 77
79. Chapter 78
80. Chapter 79
81. Chapter 80
82. Chapter 81
83. Chapter 82
84. Chapter 83
85. Chapter 84
86. Chapter 85
87. Chapter 86
88. Chapter 87
89. Chapter 88
90. Chapter 89
91. Chapter 90
92. Chapter 91
93. Chapter 92
94. Chapter 93
95. Chapter 94
96. Chapter 95
97. Chapter 96
98. Chapter 97
99. Chapter 98
100. Chapter 99
101. Chapter 100

1. Homiku laul.

Wiijil: Mu elu Kristus ise.

1.

Ärkagem unest üles
Küid uue rammuga;
Diskagem Loojal lauldes
Südame tänuga.

2.

Sa oled, kes meil nõdrail
On jõudu kinkinud,
Et meie Sinu warjul
Rahulist' hinganud.

3.

Sa õnnistamist kütlwad
Küid kõige ilma peal;
Mis elab ja mis liigub,
Kõik ärkab uuesti teal.

4.

Sull tuhandetest keeltest
Küid kõlab linnu laul,
Ka ohwri häis neist lillist
Sull tõuseb taewa pool'.

5.

Ra meie, meie, tah' me
Sind, Issand tänada,
Ja Sinu nime kiita
Siin ja seal lõpmata.

6.

Sest wõtkem rõemfäst anda
Nuu kiitust Issale;
Ja oma elu seada
Siin rõemuks temale.

2. Shtu laul.

Wiisil: Müid kiitku kõigest südamest.

1.

Müid lõpnud meie päewa töö,
Sest laulgem rõemfäste,
Ja kätte jõuab pime öö,
Kus rahul hingame. :,:

2.

Truu Jeesus meie sõber on,
Ja peastab häda seest,
Ta hüiab: „Taewa rõem ja õnn
Saab teile minu käest.“ :,:

3.

Müid lähme kõik hingama
Issanda rahuga:
Kes päewal oli meiega,
See walwab öösel ka. :,:

4.

Ja saadab inglid taewa seest,
Meid armsast kaitsema,
Need hoidwad meid kõig' kurja eest;
Nuu temal lõpmata. :,:

3. Jõulu laul.

Wiisil: Jesuse, Su sõna ütleb.

1.

Laulge õntsad taewa hulgab,
Olge rõemsad ilma nurgab,
Kes on surma warjus kõndind:
Jumala Poeg ilma sündind.

2.

Püha rahwa päike tõusnud,
Elu walguš paistma jõudnud
Meil, kes õnnistamist ootnud,
Uskus tema peale lootnud.

3.

Adam langes Paradiisis,
Sadan teda ärawõitis
Patt ja surm siis wõtsid wõimust
Tegid kõiki lahti armust.

4.

Nüüd on Jesus tulnud taewast,
Peastma meid sest patu waewast,
Alwas lautas ilma sündis.
Meie patu koormat kandis.

5.

Kui weel wana madu püiab
Saagiks meid — ja seda nõuab,
Et jaoks õnnistust meil teelda,
Talle pärisosa neelda.

6.

Urge kartke tema lära,
Jesus wõitis teda ära; —

Peastab lähti surma wangid,
Pakub neile taewa annid.

7.

Mitu tuhat miljoni
Mehi, naiti, wanu, noori.
Kes on kadund, hukas olnud,
Neid on Jeesus peastma tulnud.

8.

Pagana- ja Juudarahwas
Laulge rõemfäst, laulge wahwast.
Ristirahwas õiska, fiida,
Ära patus aega wiida.

4. Jõulu laul.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

1.

Kui Keisri Augustuse läest
Läks sõna wälja juurest wäest,
Et kõik maailm saaks kirjutud,
Ja rahwas ülesarwatud.

2.

Siis selle seatud aeal weel,
Ka Josep, Maria läksid teel,
Betlemma poole minema,
Et üleskirjutud saaks ka.

3.

Mad teadsid küll, et ligi päew,
Mill tõutus ju tõeks läeb

Mis ingel öölnud Marial',
Et pidi saama käima peal.

4.

Ja Poja tooma ilmale,
Kes on see Issand Jeesute,
Kes peastab rahvast patudest,
Ta kuningriik jääb igawest.

5.

Pea lõpes ära nende tee
Ja pime öö eht oli kae,
Kui jõudsid Betlehemma teal,
Paks rahwas täitis majad seal.

6.

Wist palusid nad mitme käest,
Et ruumi saaksid ka seks ööks,
Wõis saada küll neil näidetud
Et majad kõi ju täidetud.

7.

Ju pidid jäema uulitsal'
Et wäga hilja tulid teal,
Siis weel üht aset leiti seal,
Betlemma lautas põhu peal.

8.

Ei olnud neil seal küinla tuld,
Ei tulnud Marial seal und
Sest et ju oli kätte tuln'd
See mahasaama aeg ja tund.

9.

Siis tõi ta Poja ilmale,
Kes Jumal on ja inime,

Ja mähtis teda sõime sees.
Nii hingas Looja looma ees.

10.

Need karjatsed seal teiste seas,
Kes karja väljal hoidsid heast
Wist kõnelesid Messiaast,
Kes tõutatud Betlemmast.

11.

Suur walguš kumas taewa all,
Üks ingel ilmus nagu wälf,
Ja kuulutas neil' rõemuga:
„Teil sündind Snnistegija!”

12.

„See olgu teile märgiks ees,
„Et laps seal magab sõime sees,
„See armas Issand Jesus Krist,
„Kes saadab rahu igawesti.”

13.

Rui nendel rõemu sõnum käre
Ei ingel kauem sõnna järe,
Ei näe nad enam teda teal,
Waid kuulwad healed taewa all.

14.

Oh ime õõ! — nad kuulsid seal
Üht wäga armast laulu healt,
Mis kõlas kõrges taewa all:
„Auu Issal, rahu ka maa peal!”

15.

Rõõt maailm sai sest rõemustud,
Et pidi saama peastetud,

Sest taewa auu-järje pealt
Poeg Issa sülest tuli sealt.

16.

See oli tõest üks õnnis õõ,
Ja imeline armu töö,
Et Jesus tuli ilmale,
Siin armu näitma kõigile.

17.

Ta on nüüd meie armu juur,
Sest meie Jõulu rõdem on suur;
See olgu meie jõulupuud,
Sest laulgu rõdemast meie suud.

18.

Kes ei näe Jesust sõime sees
Si palu teda filmatwees,
See on üks pime, wilets mees,
Tall igawene piin on ees.

19.

Kes siin maailmas filmatwees,
Nüüd armu otsib Jesu ees.
See ükskord üles taewa lääb,
Kus igaweste rõdemu nääb.

20.

Kui ükskord taewas kāriseb,
Kõik maailm kaub, wāriseb,
Siis uskjad lähwad rõdemuga
Siit taewa, ingli lauluga.

5. Kristuse kannatamisest.

Suurel Keedel laulda.

Wiisil: Minu süda rõemustele.

1.

Pruut, eks sina seda tea,
Et su kalli Peiu pea
Kannab täna werist krooni?
Tema selg täis hawu, jooni:
Waat' kuis kahwatand ta wale,
Eks su meel sest olle halle?
Wärisedes astub peale,
Kunni jõuab surma-mäele.

2.

Tule pruut, ja waata aga:
Sõamehed ees ja taga,
Peigmees keskil, jõud tall lõppend,
Risti paktu all ta nõrkend!
Siiski püiab ikka fenna
Kolgata pool ruttēs minna.
Pruut — seal ootwad ju raud naelad
Risti lüüakj' ta käed, jalad.

3.

Pruut, eks sul a sinu süda?
Kas sa jõuad näha seda?
Tõsta filmad, waata üles,
Peigmees poob ju risti külges;
Waat a kätes, jalges haawad,
Rust on läbi löödud naelad,
Oh! need jookswad rohkest werest,
Eks su süda lõhke murest?"

4.

Tule pruut, ja kuule sina
Seitse wiimist armu-sõna,
Mis sull Beigmees praegu ütleb;
Oh pruut! mis su süda mõtleb?
Waata, juba Beiu palged
On ju surma walust walged,
Oh! kes pühiks weel ta higi
Palge pealt — ta surm ju ligi.

5.

Muttēs sulle pruudikene,
Mõrgutand pead Beikene;
Waat' weel sõdamehe oda
Pistab läbi Beiu süda,
Mii, et wee ja were jões
Jookswad wälja. — Wennad, õed
Kutame nüüd sõnna jõeale,
Et seal patust puhtaks saame.

(Fr. P.)

6. Kristuse kannatamisest.

Sunrel Keedel laulda.

Wiisil: Kui waatan tema risti peal.

Kui waatan waimus Kõlgatale,
See wõitlemise paiga peale;
See on küll hale südamele,
Mis Jesusega sünnib seal:
Ra seda nähes päike leinab,
Telt templis lõhki käriseb,

Ra kaljud lõhk'wad, surnud tõuswad,
Ja kangeste maa wäri seb.

2.

Rüül palju enam peab su süda,
Oh inime nüüd kohluma,
Ja tundma oma patu häda,
Mis saatis Jesust surema.
Oh waata, kui ta hinge heites
Nüüd oma Pead nõrgutab,
Ja üks neist sõdameestest pistis
Ta külge läbi uuristab.

3.

Oh wauks Jesu surma nägu
Mu hinge sisse igawest;
Oh seisaks ta suur armu tegu
Nüüd iga tund mu südames.
Oh, kuis wõin nüüd tall tänu anda? —
Mu patu eest werd walas ta; —
Mu surma süüd ta wõtis kanda,
Nüüd õntfaks saada loodan ma.

4.

Oh Tall! Sa andsid ennast mulle
Mu eest seal õhwraks risti peal;
Ma annan ennast jälle Sulle,
Nii kõlwatu kui olen teal.
Oh Jesuke! Nüüd ära põlga,
Wait wõta armust wastu mind,
Sa kustutafid minu wõlga,
Sest igawest ma kiidan Sind.

7. Suurel Needel.

Wiisil: Dh armsad hinged armu taimed.

1.

Kui Jesus sureb kaljud lõhk'wad
Tekk templis lõhki kāriseb,
Suur pime taewa alust katab
Sest kohtub kõik. — Maa wāriseb.
Seal wagab naised ärdast nutwad,
Ja surnud hauast ülestõuswad.

2.

Jerusalemma pühad paigad
Ju olid wanast pühad küll,
Dh! et ta põlgas armu aega,
See saatis hirmust otša tall; —
Nüüd on ta rahwas ilmas laial,
Kell' pole aset kusti paigal.

3.

Sa ristirahwas tead seda,
Ei pööra patust füiski weel;
Sind Jesus kutsund kaua aega,
Sa jooksed alles laia teel!
Dh ärka üles patu unest,
Siis peased kohtust, põrgu tulest.

8. Jesus handas.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõpenud.

1.

Kui magusaste hingab nüüd,
See armas Jesuse;

Dn surma häda peastetud
See hinge peiuke.

2.

Ta wäsiind keha hingab nüid,
Josepi haua sees,
Dn maksnud meie patu süid,
Ja tõuseb suures wäes.

3.

Ta mao pead rõhunud
Kui suri risti peal,
Haud meile rahu kambriks saand,
Ta surma läbi teal.

9. Kristuse ülestõusmisest.

Eihawõte laul.

Wiisil: Rõemuga mu süda hüpab.

Olgem rõemsad, wõtkem laulda,
Jesús ülestõusnud nüid.
Ingel näitab tühja hauda;
Maks'tud nüid kõik patu süid.

2.

Ingel astub haua juure,
Haua hoidjad kohk'wad sest,
Beeretab see kivi, suure,
Ara haua ukse eest.

3.

Kurtwad sõbrad, ja ta jüngrid,
Ei saand rõemu kusage;

Runni rðemsaft hüidfid inglid:
„Jesús tõusnud ülesse!“

4.

Kui ta ennast poleks näitnud
Elus oma sõbradel'.
Siis ei oleks ust meid aitnud,
Elu lootus puuduks weel.

5.

Sesi nüid mõtkem rðemsaft laulda
Ärge kartke midagi:
Surma ega pðrguhauda,
Pattu, ega kuratid.

6.

Kallis Jesús! ise kanna
Nüid meid iga sammu peal;
Dma rammu meile anna,
Siis on rðem meil siin ja seal.

10. Rðem Issandas.

Wiisil: Beri on meid ühendanud.

Rðemus, rðemus, itka rðemus
Dlen Jefuses, ja õnnes,
Taewa rðem mull siin ju on,
Laulan, õiskan, kiitust annan,
Mlati mu Jefust tänan,
Kes mu hinge rðem ja õnn.

11. Igatsimine Jeesuse järele.

Wiisil: Seda kallist armu sõna.

1.

Rus on Jeesus minu elu?
Minu armsam sõber ta:
Ilma temata on walu,
Kust wõin teda leida ma?

2.

Minu hing on kurwaks saanud,
Patu pärast järgeste;
Rus mu peastja Jeesus jäänud,
Keda ihkan alati?

3.

Risendades, hädas, walus
Otsin ikka Jeesusest.
Süda pole rahul elus,
Runni leian armusest.

4.

Kes mull annaks tuule tiiwad,
Mis mind suure rutuga,
Üle maa ja mere wiiwad,
Oma Jeesust otsima?

5.

Tema aitab ahastusest,
Peastab patust, surmast ka;
Kui mull kitsas kõigist küljest,
Aitab ta mind armuga.

6.

Ei seepärast järel jätta
Teda ikka otsimast;

Nuttes jooksin — oh mis häda!
Hüian palun haledast:

7.

Armas Jeesus! las' end leida,
Minu süda otsib Sind:
Ära võta ennast peita,
Ära jäta maha mind.

8.

Oh mind lase armu leida,
Baata heldest minu peal'!
Kui ma S'ust saan kinni hoida
Muust ma siis ei hooli teal.

9.

Küll siis väga rõemus olen,
Kui Sind leian, Jeesusest!
Üksi Sinule ma elan,
Armastan Sind südamest,

12. Raebtus nõtruses.

Wiisil: Seda kallist armu sõna.

1.

Halastaja Jeesus Kristus!
Mõttele minu waese peal',
Mina kõnnin nutu orgus,
Pimeduse wangis weel.

2.

Mina olen mitu aega
Ennast püüdnud paranda,

Eht ma küll ses näinud waewa,
Siiski olen j Dutu.

3.

Mis sest kasu et ma elan,
Kui S'ust, Jesus wõderaks jäen?
Mis sest head, et ilma sündsin
Kui ma pattus surma näen?!

13. Antsmine juure õhtusöömaajale.

Kristuse lähendamise sõna.

Lut. 14, 16—24.

Wiisil: Müid furnu keha matame.

1.

Need kutsutud ei tulegi,
See õhtusöömaajale,
Neil põld, kaup, naene armsamad,
Seepärast aega wiidawad.

2.

Ta läkitab siis sulase:
„Oh mine, kutsu sisse need
„Kes linna uulitsate peal,
„On aga iial leida teal.

3.

„Kõik need on kurdid, pimedad,
„Ja tummad, jalust kõwerad,
„Kes nälgas on, ja alasti,
„Ja rammutumad koguni.“

4.

Need said siis kofku kutsutud
Ja söömaajal kogutud;
Ja siiski maad weel üle jäi,
Et koda weelgi polnud täis.

5.

Siis ütles Jõsand sulasel:
„Et saada neidki sisse weel,
„Kes tee ja aia ääredes
„On nutmas oma häda sees.“

6.

„Ei ükski neist, kes kutsutud,
„Ja minu armu põlganud,
„Ei pea iial tulema
„Mu söömaiega maitsema.

7.

Ras kdit, kes seda kuuleme,
Ta kutsmist vastu wõtame?
Eh! aga alles mitme meel
Räib praegu julgest patu teel!

(Fr. P.)

14. Kümnest neitsist.

Kristuse lähendamise sõna.

Matt. 25. p.

Wiijil: Mis kiitust wõime Jõsand Sulle anda.

1.

Salemi kuningas tein'd pojalt pulmad,
Ja kutsub pea omad armsad wõerad.

2.

Ju wahid hüidwad: Walmistage ennast,
Ja palwes, waltw'des säedte lampi tenast.

3.

Oh, et ka meie Tema kutsmist kuuleks.
Ja igal tunnil ootmises ju oleks.

4.

See lugu on küll füiski tõeste ime:
Eks peiu ootjaid neitsid olnud kümme?

5.

Rest võse kui kōit magama on jäenud,
Ja ükski walwamas neist enam polnud.

6.

Siis kuuldi heal: „Ju Peigmees tuleb! minge
Nüid wälja Tema wastu; — kārmed olge.

7.

Siis tõusid kōit needsamad neitsid üles,
Ja walmistafid omad lambid ruttēs.

8.

Ja wiiel aga oli usu õli,
Siis lampides, kui juba peigmees tuli.

9.

Neid wõttis Tema enesega pulma,
Ja teised wiis jäid pulma rōemust ilma.

10.

Ja pulma üks sai kōhe luktu pandud,
Kui targad neitsid olid fisse jōudnud.

11.

Seal nüid need neitsid rōemu laulu laulwad,
Ja oma Peigmeest igaweste kiitwad.

12.

Neil rðem on tõeste üle kõige rðemu,
Seal tundwad nemad oma Peiu armu.

13.

Kõik nutu pisarad Peig' pühib ära,
Neist maha jäend kõik ilma waew ja kára.

14.

Seal nemad tõeste rðemu lugud kuulwad,
Kui inglid oma kandlitega laulwad.

15.

Seft ingli laulust, ja kuld kandli healest,
Seal õiskawad kõik rðemfäst ühest meelest:

16.

„Oh rðem, rðem, rðem! mis jäedaw igawene,
Mis oma pruudil annab Jesukene.“

17.

Oh waatke weel see wiie neitsi peale,
Kell polnud õli omas lampis mitte.

18.

Need waesed leidwad ukse lukku pandud,
Ja endid kurja waimu hooles antud.

19.

Siis: „Issand, Issand!“ koputades hüidwad;
„Dee meile lahti!“ Seda nemad püidwad.

20.

Ja Issand ütles: „Mina teid ei tunne!
Seepärast, kus teil armsam, — jenna minge!

21.

Etz teie patu all Ma olen wõitlen'd
Seal õli mäel, — ja ahastuses nõrkend.

22.

Suud andes Judas siis Mind kinni wõttis,
Kolmkümmend hõbe tükki eest Mind andis.

23.

Sõamehed Juuda rahwaga mind sidund,
Ja nõnda ühest kohast teise wedand.

24.

Mu armsad jüngrid ära põgenesid,
Mind üksi surmal' riisutawaks jätsid.

25.

Siis Petrus salgas Mind kolm korda ära,
Sest et ta kartis kurja rahwa kära.

26.

Täis teutust ja sülgemini filmad,
Ja rusikaga löödi minu kõrwad.

27.

Ra piitsad, tepid kohtu ette toodi,
Ja nendega Mu selga puruks löödi.

28.

Selg oli paistetand ja hirmus werest,
Ei ükski hoolin'd seal Mu raskest walust.

29.

Purpuri mantel Minu selga anti,
Ja kibuwitsa kroon Mu pähe pandi.

30.

Et teie eest Mu Pea tilkund werest,
Mis lohki kisti kibuwitsa kroonist.

31.

Mind nõnda anti sõjameeste kätte,
Ja naeruks toodi kõige rahwa ette.

32.

Ei ükski heitnud armu Minu peale
Seal kuuldi aga Juuda rahwa heal:

33.

„Wii ära! — ja poo teda risti.“
Siis naeru mantel seljast ärakisti.

34.

Siis rasket ristipuud Ma pidin kandma,
Ja Kolgatale, surma paika kõnd'ma.

35.

Mind käsist, jalust risti külge löödi,
Ja maa ning taewa wahel üles poodi.

36.

Tdest, teie patu nuhtlust minna kandsin,
Ja iseennast tei' eest ohwriks andsin.

37.

Ei teie mõteln'd: need wiis surma haawad
Tdest meile hinge õnnistuseks saawad.

38.

Et teie eest Mu riided seljast kistud?
Et teie eest mu südand läbi pistud.

39.

Et teie eest Ma olen hinge heitnud?
Kust on niisugust armu iial leitud?

40.

Kolm päewa hingasin Ma külmas haudas,
Et teie kõik saaks istma taewa laudas.

41.

Mu Jsa äratas Mind hauast üles,
Ja nüüd Ma istun tema auu süles.

42.

Ma tulen kohut mõistma ilma peale,
Küll kuulete ju pea ingli heale.

43.

Siis uskjad saavad igawese elu,
Mu põlgjad igawese piina, walu. (Fr. P.)

15. Rikas mees ja waene Laatsarus.

Kristuse lähendamise sõna.

Lut. 16, 19—31.

Wiisil: Oh Issa taewa riigi sees.

1.

Üksford üks rikas inime
Siin ilmas elas rdeksaste,
Ta kallid riided kandis ka,
Ja elas ilma mureta.
Ei Jumalast ta hoolinud,
Ei hinge peale mõtelnud.

2.

Seal oli ka üks waene mees
Kes rikas oli usu sees,
Siis paisid täis, ja nälgas maas,
Seal rikka mehe wärawas
Ja paisid toerad lakkusid,
Kui kõik muud teda põlgasid.

3.

Nüüd näitas Issand halastust,
Et koristas siit Laatsarust,

Ja inglid kandfid rõemfaste
Ta hinge üles taewasse,
Seal Abraami süles ta
Nüüd istub õntsa rõemuga.

4.

Siis pärast seda tuli surm
Ka rikka mehel. — Oh mis hirm
Wõis olla tall siit lahkuda,
Et elanud nii hool'mata.
Tall polnud loota halastust,
Waid põrgu walu, hufatust.

5.

Seepärast ööldi temale!
„Sa äraneetud, tagane!
„Sa pole armu otsinud,
„Ei waeste häda hoolinud;
„Nüüd otsas on su armu aeg,
„Siis mine sinna, — kus su paik.“

6.

Kui põrgus suures walus seal
Ta filmad üles tõstis teal:
Siis Abraamit nägi ta,
Ja Laatsarust ta süles ta
Ja et ta tundis ära neid,
Siis hüidis ta ka sedamaid:

7.

„Oh, isa Abram! kuule teal:
„Et heida armu minu peal;
„Ja lase tulla Laatsarust,
„Et sõrme otsas mulle tooks

„Üht tilka twett, meelt lahuta
„Ja põlewat keelt jahutada.

8.

Mull on nüid hirmus walu siin
„Ses tuleleekis — oh mis piin!
„Ei ole kuulda ingli healt
„Ei püha hulga laulu healt
„Ei rahu, ega hingamist,
„Siin pole loota igawest.“

9.

Siis hüidis Abram: „Mõttele poeg:
„Hea põlku sull oli eluaeg;
„Ja Latsarus su wärawas
„Siis järgest kurja kannatas.
„Nüid rõdemustaks teida siin,
„Ja sull on igawene piin.“

10.

„Suur wähe on ka finnitud
„Et need, kes õigeks mõistetud,
„Ei wõi siit tulla pürgusse
„Ehk oleks neil see tahtmine.
„Ja need kes walupaias seal.
„Ei saa sealt taewa tulla teal.“

11.

Weel hüidis ta: „Ma palun siis,
„Sest mull on maa peal wendi wiis:
„Oh wõta teida läkita
„Mu isa kotta minema,
„Et finnitaks neil kõwaste,
„Et nad ei saaks ka pürgusse.“

12.

Siis kostis Abram kindlaste.

„Ei aita see neid iialge;
„Keil on ju Moses, prohvetid,
„Nad wõtku aga kuulda neid.
„Kui keegi surnuist tõusekski,
„Ei wõtaks ndu nad iialgi.“

13.

„Oh armsad wennad õedke
Nüüd aegsast järel mõtelge;
Nüüd on weel alles armu aeg,
Seepärast pöörge patust kõik!
Ja walwage ja paluge,
Siis taewariiki pärite.

16. Üstliku hinge õhklamine.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõpenud.

1.

Siin waimus waatan nutuga
Su peale walumees!
Kuis sina wõitled surmaga,
Mu eest seal risti puus.

2.

Su kätte, jalge haawad seal,
Kõik wereft tilkuwad;
Oh Issand aita, et wõdin teal,
Keis leida rahumaad,

3.

Oh pese mind su werega,
Ma olen rojane,
Ja kihla minu hingega
End, were peiuks.

4.

Mu usu lampi ehita
See pulma päewaks mull;
Mull pulma kuube anna ka,
Si muidu kõlba Sull'.

5.

Si ole ühte hilbukest
Mull waesel omast käest,
Si patu koormast peasemist,
Sa mina omast wäest.

6.

Siin mina waene patune
Müid õhkan haledast:
Su tulemise järele,
Oh aita oma last!

7.

Si mina abi omast wäest
Sa ilmas iialgi;
See tuleb üksnes Sinu käest: —
Nuu olgu Sinule.

17. Waimu ja liha wõitlemisest.

Wiisil: Oh Jēsa taewa riigi sees.

1.

Oh tule ristiniime
Ja pane hästi tähele,
Kuis waim ja liha sõditwad
Siin ilmas, — kangeft wõitlewad;
See liha püiab efsita,
Waim paneb wastu lõpmata.

2.

See liha ütleb waimule:
Oh anna wõimus minule!
Maailma wiis on armas mull
Ja taewariiki saan ma küll,
Ma tahan rõõmsast elada,
Eht saan ma ükskord õntsaks ka.

3.

Waim kostab wastu temale:
„Ei lähe iial korda see
Sa meelel seda kaotad,
Mis ristmises ja töötand.
Oh mõtle aegsast järel weel,
Ja hakka käima elu teel.“

4.

See tige liha kostab nüid;
„Oh ära otsi mulle süid!
Kas mull siis pole luba teal
Et lustift elan ilma peal?“

Ma wõin ju tantfi, mängida,
Ja fiiski olen patuta."

5.

Waim paneb wastu targaste:
„Ma leian süid sull alate:
Sa elad ilmas rðemfaste,
Ja pead see eest hirmsaste
Seal põrgu tules põlema,
Kus rikas mees on saanud ka."

6.

See liha kostab wihaga:
„Kõik rahwas teewad nõnda ka;
Neil on hea meel kui wara käes,
Ja rðem see üle südames.
Kas sina tahad üksi ka
Nii waewalt ilmas elada?"

7.

Waim paneb wastu kangeste,
Ja tunnistab ka selgeste,
Et rikus siis ei awita,
Kui ilmast peame lahkuma:
„Küll surmatunnil kahetsed,
Kui taewa rðemust ilma jäed."

8.

Ei sure hing ka ihuga,
Waid peab põrgu minema:
See ihu saab siis elawaks,
Kui kohtu ette kutsutaks';
Kui kurjaste nüid elad sa,
Siis hing läab hukka ihuga!

9.

See liha kostab murega
Ja ütleb waimul hirmuga:
Oh jäta sa mind rahul nüüd,
Mull pole ilmas olnud süüd.
Ma jäen ju kurwaks, haigeks ka
Kui pörgust mulle räägid sa.

10.

Waim: „Oh, et sa patud kahetses
Ja nende hull full hirmu teeks!
Et sina püha Jumalat
Su patuga nii kurwastad;
Kui pöörad ennast patu teele,
Siis lõpeb hirm ka pörgu eest.“

11.

Liha: „Küll ma ka patud kahetsen,
Kui omad korrad pihtil käin,
Siis tunnistan ma omast suust,
Et mull, on haigust, kurwastust,
See peale peasen lahti ma,
Ja elan uuest rõdemuga.“

12.

Waim: „Et sina küll käid pihtile,
Sa ei saa siiski taewasse:
Sa jäed aeg aealt kurjemaks,
Ja elu ei lä'e paremaks.
Sa Jesust seega teutad.“

13.

Kui tahad taewast pärida,
Siis kui üks usklik ela ka,

Ja waltwa, palu südamest,
Ja armasta ka ligimest,
Kui sina Jesust kallits peats,
Siis läets ka sinu elu heats.

14.

Maailm saats sind küll wihtama,
Ja pühaks meheks sõimama;
Sull pole siiski häda sest,
Ihm naerab uskjaid itka tdest:
Ihm Jesulestki risti lödi,
Kes oma rahwal' elu tõi.

15.

Ihm ükskord wastu rindu lööb,
Kui ehmatades wiimselt näeb
Neid taewa läh'wad Jesu wäes,
Kes olid põlgtud ilma ees;
Siis wagad rõemus hõiskatwad,
Ja kurjad walus uluwad!"

16.

Lihä: „Sü lõne, waim on magus küll,
See rõemu paik ka armas mull,
Oh wdiksin saada mõlemad,
Siin ilmas head, seal Jumalat;
Ma kuuleksin heal meelel sind,
Ja rahwas kiidaks õntsaiks mind.“

17.

Waim: „Mis sina petja tunnistad:
Et tahad kahte isandad
Siin teenida nüid ühtlase?
See on ju häbiiks wiimatste.“

Su meel on ilmlit lihalit,
Ja sinu töö on pettus tõit."

18.

Lihā: „Dh mina waene inime!
Ei anta hõlpu suguge:
Kui üksford saaksin wanaks ma,
Siis wõtaks patust pöördä ka;
Mii tegid minu wanemad,
Ja fiiski õntsaks said ka nad."

19.

Waim: „Sa naerad ilmsi Jumalat,
Seega, mis praegu tunnistad:
Kes on sealt sulle kirja toond,
Et kiidab, et nad õntsaks saand,
Ja surm wõib noorelt nõuda sind,
Seepärast, ära peta end."

20.

Lihā: „Dh jäta oma noomimist,
Mull on siin palju tegemist:
Suur orjus, puudus, maksmine
Mind keelwad uskmaist kõwaste,
Ei ole aega paluda,
Eh! parem aeg weel tuleb ka."

21.

Waim: „Ei saa ma S'uga edasi
Dh liha! — ei küll iialgi; —
Ma pean sind küll surmama,
Ja risti külge naelama,
Siis wõidan ma sind ometi,
Ja lähen tõest taewasse."

22.

Su etteräätmist tean ma,
Ma tahan siiski paluda,
Et Jesus mind ka tinnitaks,
Ja mull su üle wõimus saaks,
Kui ma sind lasen elada,
Siis saan ma hukka sinuga!

23.

Dh helde Jesus! aita weel,
Et saatsin wõimust liha peal,
Küll ilm ja liha kihutab,
Ja kurat kõrwast haugutab,
Siis anna jõudu minule,
Et nemad tahju mull ei tee.

24.

Mull on küll waewa tapeldes,
Dh siiski rõem ka südames,
See on mu hinge tinnitus,
Et Jesusel suur halastus.
Dh wõta mind siis wiimastki
Su juure üles taewasse!"

18. Kiusatuse ajal.

Wiisil: „Walmage!“ meid hiiab Looja.

1.

Amen, Issand Jesus Kristus!
Sa minu ainus rõem ja rikkus
Siin ilmas, kurni elan weel;
Sinu risti lipu warjus,

Räin julgest kiusatuse orgus
Kus waritsetwad kuratid
Küll wiha meeltega,
Ja wale keeltega
Igapäewa; —
Ei kardä ma,
Mu hoidia
On Issand Jeesus Jehowa.

2.

Näitku kurat omad hambad,
Küll Kristus laitseb omad lambad,
Ma olen tema talleke;
Armuga mind kaua otsnud,
Enne, kui mind sai jälle leidnud
Kus effisin ma patune:
Siis kandis öla peal,
Ja omas süles seal
Karja juure,
Seal hoiab ta
Mind armuga,
Auu olgu temal lõpmata!

3.

Maailm, mis sa tahad teha
Su Jumal kurat, — seda näha,
Mind kiusad oma seltsiga:
Wiha meeled, wale keeled,
Mu peale lased nii kui nooled,
Mind tahad fina surmata.
Waat' Jeesus Jehowa
On minu hoidia;

Halleluja!
Ma temaga
Lään rðemuga
Ja kuningriiki pärima.

4.

Jah, mu oma liha, veri,
Kas tahad olla ja see ori,
Siin kurati, maailmale?
Ei, ja pead walu tundma,
Ja oma patu nuhtlust kandma,
Sest walmista end surmale.
Rui liha suretud.
Ja waim ju pärinud
Kuningriiki,
Siis kulla ja
Nuukrooniga
Mind ehitab mu Peastia.

(Fr. P.)

19. Üratamise sõna.

Wiijil: „Waltwage!“ meid hüiab Looja.

Urka unest, ristirahwas!
Ja waltwa, palu, ole wahwa
Ja pane aega tähele:
Issand annab taewast tähte,
Et õhtu jõuab pea kätte,
Sest walmistage aegsaste!
Nüüd Jesus kutsub weel,
Tall on nii helde meel,

Et ei taħa
Et ütski teal
Siin ilma peal,
Weel lähets hukka siin eħt seal.

20. Sõbrade lahtumine.

Wiisil: Sa meie lootus Jesuke.

1.

Nüid on see aeg et lahtume,
Ja Jumalaga jätame
Eħt on küll hale lahtuda,
See Issand jääb weel meiega,
Kes pühib armsast ära filmatwet,
Sest anname üksteisel rõõmsast kätt.

2.

Nüid minge Jesu rahuga,
Ja ärge olge kurwad ka,
See Issand tahab aidata,
Oh wõtke teda paluda.
Et tahaks ikka olla teiega,
Teid hoida, kaitsta, armsast aidata.

3.

Head teed teil sootwin südamest,
Ja palun Jesust teie eest,
Ta hawades teil olgu maad,
Kui ilm ja sadan kiusawad.
Ta käigu igal tunnil teie eel,
Siis pole karta midagi teil teel.

4.

Dh Jeesus, kallis walumees!
Kes rahu leidnud Sinu sees,
Ja Sinu püha risti all,
Dh ohtwri Tall, seal Kolgatal,
Siis Sinu haawadel' suud annawad,
Ja oma risti rðemsaft kannawad.

5.

Siioni wangid õhtawad,
Ja ilma kõrbes wditlewad,
N'ad õiskawad ja nutawad,
Ja taewa poole ruttawad,
N'ad ilma kõrbes kõndiwad
Ja rahu paika taga nõuawad.

6.

See on meil nüüd küll teadmata,
Kas ilmas lõkku saame ka,
Kui on see Jõssa tahtmine,
Sest pole kahju iialge,
Seal kõrges taewas õntsa rahumaal
Siis üksford jälle lõkku saame teal.

7.

Nüüd Amen meie laulame,
Ja kätt weel forra anname.
Sa, Jeesus, kuuled meie healt,
Ja näed meie kurwa meelt,
Dh täida oma taewa rahuga,
Meid nüüd, ja igaweste lõpmata!

21. Jerusaleml

Wiisil: Kui sagedast pean nutma teal.

1.

Jerusaleml, Jerusaleml!
Kes olid ülendud;
Sa suur ja kuulus tempel teal
Sa taewas ilma peal!
Müid seisad fina wande all,
Mii rikutud ja põlgtud teal
Jerusaleml, Jerusaleml,
Su pärast nutame!

2.

Kus lauldi kiitust Issandal,
Siioni mäe peal,
Seal kõwerdawat waewa all,
Su lapsed hirmuga.
Sa maa peal istud üksine,
Ei auu, ei ilu suguge.
Jerusaleml, Jerusaleml,
Su pärast nutame!

3.

Jerusaleml, Jerusaleml,
Kui ükskord pöörad weel,
Ja keda läbi pistnud saa.
Rahets'des auustad
Kui Jesu ette alandad,
Siis armu tõeSte weel saad.
Jerusaleml, Jerusaleml,
Siis rõemSast diskame.

22. Surmast ja ülestõusmisest.

Gana juures.

Wiisil: Oh kui õntsad on need pühad taewas.

1.

Arm teeb haua ukseid lahti täna,
Ütleb: hingad õntsas rahus sina!
Siin nägid waewa!
Jesús wiib sind omas süles taewa.

2.

Jumalaga! hüidwad kiriku kellad,
Jumalaga! armsad ded, wennad;
Kõik saavad taewa,
Kes siin nuttes tunnud patu waewa.

3.

Jumalaga! nutwad sõbrad isi,
Jumalaga! ütleb filmawesi,
Seal saame näha
Neid, kell wõidukroon ju pandud pähe.

4.

Jumalaga! wiinne Jumalaga!
Katte hauda, jääge Jumalaga!
Ta peasnud sinna,
Aga kord on sull, ehk mull ka minna.

5.

Seft nüid ruttust walmistagem ennast
Palwes, walw' des seadkem lampi tenast:
Kui heal ju kuuluts,
Et siis õlist meil ei oleks puudus.

6.

Ja et rdemuga siis saame sinna;
Ruhu targail neitsil tuleb minna,
Kes walmistanud,
Talle pulmale end ehitanud. (Fr. P.)

23. Erööstimise laul ühe uskliku isa eht ema surma kirstu juures.

Wiisil: Mis õnne tunneb igamees.

1.

Teekäiad, armsad wennad, ded,
Kõik minu koju-saatjad!
Seal taewas on need elujõed
Mis wotwad teid, mu waatjad;
Siin minu wiimne waewa heal
Ja surma wigamine
On lõpnu. — Siiski siin ja seal
Weel kuuluf' leinamine.

2.

Mu waeste laste nuttu heal
See heliseb teil kõrwus,
Kes hüidwad: oh mu isa!*) seal
Ma ei tea, — magan rahus.
Oh helde taewa Issa jäe
Mu waestelaste toitjaks!
Ja lesel, nii kui astel ka,
Gestkostjaks, kaitstjaks, hoidjaks.

*) Kui tarwis, wõib ütelda „ema“.

3.

Oh armuline eluwürst!
Mu hinge taewa wõta;
See lahtitehtud furnu kirst,
Saab ihu haudas katma.
Mind kõrbes leitud tallekest,
Oh Kristus, koju kanna,
Ja ihul rahu hingamist,
Seal haura sees ka anna.

24. Papse haura juures.

Wiisil: Nüid furnu kaha matame.

1.

Nüid mine wailse haurasse,
Sa Looja kallis seemneke,
Üks parem maailm pärib sind,
Sind wõtab wastu Jesu rind.

2.

Su elu läks kui uneke,
Su rõemud jäid kõik itkesse,
Ei tunda see eest saanud sa,
Mis wõitlemist siin waewaga.

3.

Sest elu wara homikul,
Surm, ju kui sõber tuli full,
Ei tee full waewa siit maailm,
Ei päewa palaw, ega külm.

4.

Ei kurwastand sind armastus,
Ei wihtand sind weel kadetus,

Ei sõbra walu waetwand sind,
Sa olid siin, kui pesas lind.

5.

Ei patt weel wõitlend sinuga,
Su hing jäi elust rik'mata,
Nii waga, ja nii puhtaste,
Sa läksid taewa rõemusse.

6.

Jäid ema sülle magama,
Kui ingel ilma mureta,
Meid elu koormand rängaste,
Kui saame haura warjule.

7.

Ei maailm sind saand ähwarda,
Ei sinu rahu segada,
Kõik meie mured sinu eest,
On Jeesus wõtnud meie käest.

8.

Kus oled nüüd, seal kaswad sa
Seal kõnnid taewalistega,
Siin sinu järel nutame,
Sa läksid ingli seltsisse.

9.

Ei meie meelest kau sa,
Su lahke pale näuga,
Sa elu palmid pakud meil,
Ja hüüad: „Rahu saab ka teil!“

(Üks wana laul.)

25. Uuest Jernsalemmaft.

Wiiſil: Müid hingwab inimeseb.

1.

Rüll wdib ſee rðem ſuur olla,
Jerusalemma minna,
Mis on ſeal ületwel;
Mis ſärab, hiilgab kullast,
Ei mitte enam mullast,
Tall on ſee linna ſelguſ ſeal.

2.

Rüll wdib ſee rðem ſuur olla,
Kui haſab eemalt paiſtma
Siioni mäe peal;
Mis rðemu tunneb ſüda,
Kui ſeda kallist linna,
Siis ligemalt ju näha ſaan.

3.

Rüll wäib ſee rðem ſuur olla,
Reid wärawaid ſeal näha,
Mis lahti ſeiſawad,
Ja nendest ſiſſe minna,
See püha taewa linna,
Kuſ Tall on hingli hu'gaga.

4.

Rüll wdib ſeerðem ſuur olla,
Seal ingli laulu kuulda,
Mis Talle järje ees,
Rüll ſee wdib ſüdanb tõſta.
Kui mäangi heal mu waſta,
Ju eemalt kõrtwu heliſeb.

5.

Rüll wdib see rðem suur olla,
Seal: püha! püha! laulda,
Siis ingli hulgaga;
Kui nemad mängidega,
Ja taewa tooridega
Kõit halleluja laulavad.

6.

Rüll wdib see rðem suur olla,
Neil kõigil fiske minna
Kes wäärt on arwatud;
Rüll on nad siis tõest rðemfad,
Et waew on lõpend otsa,
Ja igawene rahu läe.

7.

Rüll wdib see rðem suur olla,
Seal walged riided kanda,
Ja õntsfast elada;
Kus Tall see walguš ise,
Mis paistab kõige fiske,
Kes usu läbi sinna saand.

8.

Rüll wdib see rðem suur olla,
Need õntfad hulgad näha,
Mis on seal ülewel;
Kus nemad hiilg'wad paistwad
Ja tänu laulu laulwad
Sell Tallel kes auujärje peal.

9.

Rüll wdib see rðem suur olla,
Sest auust osa saada,
Mis inglitelgi on;
Ja kõigi pühadega,
Ja usu isadega
Rui päikesed seal paistada.

10.

Rüll wdib see rðem suur olla,
Seal nende seltsis ikka
Issandat teenida;
Kus kõik need kallid martrid,
Prohwetid ja Apostlid
Siis kiitwad Jesust lõpmata.

11.

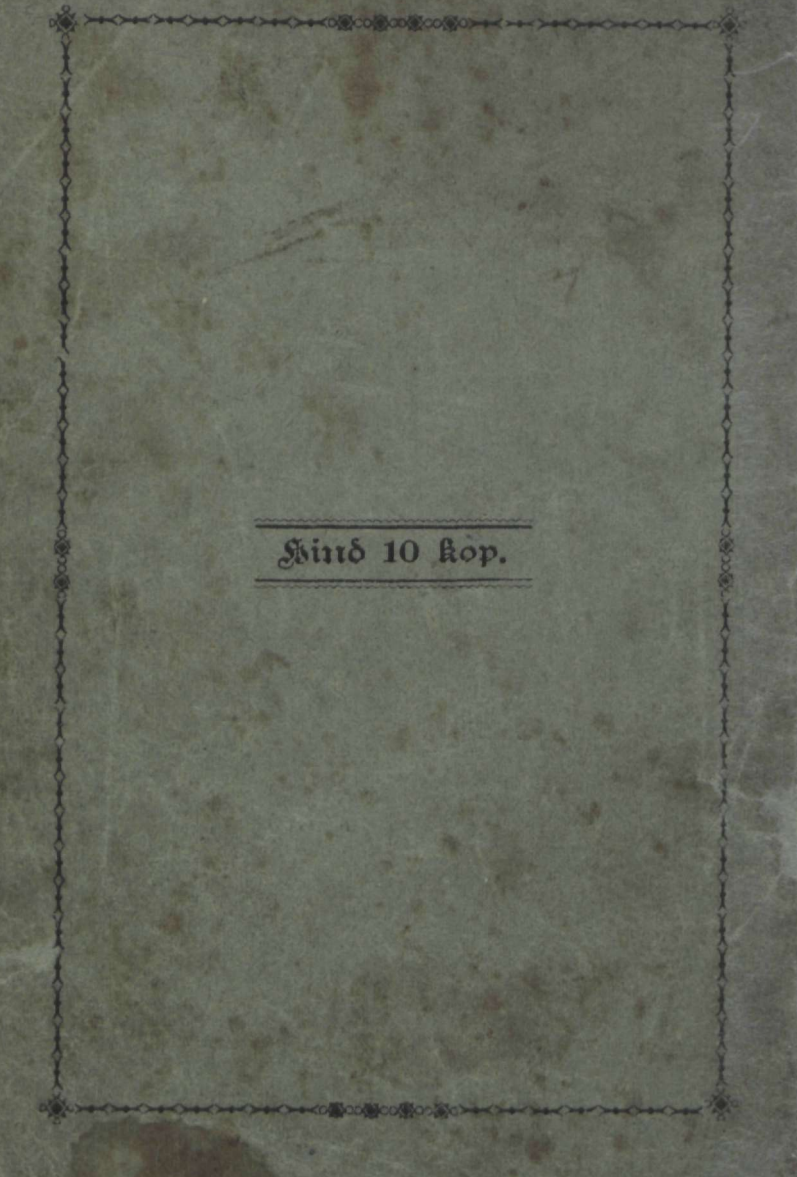
Rüll wdib see rðem suur olla,
Seal oma isa, ema
Ja wendi, õdesi
Kõik jälle näha saada
Ja nende seltsi jäeda,
Kus ükski lahuta saa neid.

12.

Rüll wdib see rðem suur olla,
Sest wõtkem seda nõuda,
Ja kõigem kitsast teed;
Mis film ei ole näinud,
Si kõrw ta ilat kuulnud,
Saab meile osaks igawest.

Riigiraamatukogu

№ 5 8539

Бинд 10 коп.